

žen denar in da v celi župniji vedoma nimam nobenega sovražnika, temveč same priatelje.

V Podsrédi, dne 7. svecana 1906.

Matija Vaupotič, župnik.

Op. uredništva. Pred par leti so v Novem mestu na Kranjskem obesili cigana Heldo, ki je se še pod vislicami rotil in priduševal, da je "nedolžen" kakor Alojzij. Naaj smo si spomnili, ko smo prečitali popravek podsredškega Alojzija, katerem na kratko odgovarjam tu tole: 1. Podsredski Held ima „dva želodca“, to se pravi, da veliko žre in kuharica Treza v dramejskem farozu, ki za njim, kakor tudi drugi ne, ni žalovala, se je izjavila: „Rajši redim dva prešica, kakor enga V... tiča.“ 2. Škofiju ni „kurnik“, da jo sme slehern, kadar se mu zlubi, zapustiti; škof mora braniti ugled škofije in ne sme po odlokin sv. tridentinskega cerkvenega zpora kar „tako“ — brez „pomislek“ — sprejeti nbežnika. Naaj prezišeni knezoškof je znau kot strog, ali zraven kot pravičen vladika, ki se zaveda svojih dolžnosti do cerkvenih predpisov, torej je trditev podsredškega — tiča lažniva. 3. Kdo pa je bil tisti ... tič, ki je v Celovcu pri škofu beračil za sprejem in za milostino ter je moral od škofa oditi — z dolgim klijunom ter moral preko koroške meje pobrati svoje žegnane kremlje? Kar zadeva preiskavo, s tem smo hoteli le povedati, da je Vaupotičeva sestra prišla h kaplanu Vaupotiču v Dramje, tam porodila in otroka zakopala v kaplanijski kleti in zato je bila v kaplanijski preiskavi. In končno trdiš, Vaupotič, da imaš v Podsrédi same priatelje. No, naaj dopisnik iz Podsréde gotovo se ne šteje med „same prijatelje“ podsredškega — tiča. No, Vaupotič, le popravljaj se dalje, morebiti boš kmalu v koncih z vso svojo zvitostjo in prekanjenostjo.

In Kosezje-Libajo. Na naaj dopis pod tistim naslovom posilja nam g. Friedrich sledče pojasnilo: Podpisani delujem že celo vrsto let v šoli, občini in sploh v javnem življenju požrtvovalno nesebično v blagor svojih soobčanov brez razločka narodnosti, stranke in stanu, na podlagi medsebojne pravičnosti in izjavljam, da ni sem nasprotnik, ampak prijatelj meni dragega nemškega jezika. Med drugim sem tudi že 12 let kot načelnik kr. šol. sveta Liboje in izpolnjujem kot tisti vsakem oziru svoje dolžnosti, da, še več! Pod mojim načelništvo se je naša ljudska šola razširila v dvorazredu in so se pridobilna lepa učiteljska stanovanja. Jaz opravljam že nad 12 let pisarjo pri kr. šol. svetu Liboje (in tudi Petrovče) brezplačno in sem vsled tega prihranil mnogo denarja naši občini. Dalje sem v prvih letih napravil za uboge šolske otroke božičino, pri kateri so bili isti obdarovani z različnimi darili, v zadnjih letih pa sem ustanovil šolsko kuhinjo v Libojah, v kateri dobi v zimskem času vsak dan nad 20 revnih otrok toplo opoldansko hrano in za kateri trud je meni g. okr. glavar kot predsednik obr. šol. sveta izrekel pismeno svojo zahvalo. Ni res, da je šolska služkinja 80 let starata in da dobiva po moji milosti 36 K na leto, ampak res je, da je ista okoli 70 let starata in da dobiva v smislu soglasnega sejnega sklepa kr. šol. sveta 60 K na leto, prosto stanovanje in posebno plačilo za rabanje. Dalje ni res, da so šolska stranišča nesnažna, ampak res je, da jih šolska služkinja lepo snaži. Dalje ni treba in ni moja naloga, iskati učiteljice ročnih del, ker naša šola ima že več let od okr. šol. sveta nameščeno pridno učiteljico za ženska ročna dela, ki izpoljuje svojo dolžnost vestno v popolno zadovoljnost. Jaz sem ponosen na to, da sem naši kat. veri udan in ravno tako ni nič hudega v očeh poštenih ljudi, če človek ni oženjen; ponosen sem dalje na to, da imam čisto vest, da od nekdaj poštreno in pravično živim in veseli me, da uživam od nekdaj spoštovanje in zaupanje našega domačega prebivalstva. Z drugimi podlimi napadi se sploh ne bavim, za iste imam samo izraz — zaničevanja!

S tem pojasnilom sem vam dal ob enem resnično poročilo o navedenih razmerah ter biležim s spoštovanjem Franc E. Friedrich.

Od Sv. Antonia v Slov. gor. Ljubi „Štajerc“, kratko ti naznanjam, da smo se odzvali tvojemu pozivu za nemški pouk v šoli ter sklenili, naj se v korist naših otrok v šoli tudi nemški

podaže. Seveda je nastal radi tega grozoviten vrisk med učitelji in častitimi gospodi zoper nas. Ako se gg. učitelji in kaplanče ne bote držali naših sklepov, potem pa le hajd od nas, mi plačujemo le take ljudi, ki upoštevajo našo voljo ter delajo v korist naše dece, svojemu sklepu pa gotovo bomo pripomogli do veljave.

Op. ured. Tako je prav in možato, želimo, da dobite povsod veliko naprednih posnemalcev. Slava vam!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Pliberka. Naša okolica postaja zmerom in zmerom temnejša. To so nam prav dobro volitve pokazale. Tako je n. pr. pri zadnji državni volitvi v občini „Blata“ naprednjak gosp. Seifritz dobil komaj 2, farški kanon (kakor ga je neki duhovnik sam imenoval) gosp. G r a f e n a u e r 102 glasa. Ljude pač ne vejo, da si sami jamo kopljeno in rajši verujejo prilizljivim in lažnivim farjem, kakor tistim možem, ki resnico govore. Kaj imamo od klerikalne stranke pričakovati, nam pove zgodbina. Do leta 1859 je bilo vse državno vodstvo v klerikalnih rokah. Minister je le postal, kdor je bil farški pristaš. Kot uradnik ali učitelj je bil le ta potrijen, kateri je veroval na farško vsemogočnost in na farško odrešenje. Človek bi lahko mislil, da je taka sveta državna družina ljudem prinesla mir in nebesa na zemljo, kaj pa se zgodilo? Nastala je vojska med Avstrijo in Sardinijo (Piemont). Vojsko so Avstrijanci zgubili, ne da bi bili vojaki premalo hrabri, ampak zavoljo jako slabega vodstva. Klerikalni vojskovodja grof Gyulay je sedel v Milanu pri okusni pojedini in pijači ter je v svoji „ljubezni“ izročil naše brate smrti. Padlo je 22.000 avstrijanskih vojakov! Ta grozna vojska je bila velikanska nesreča za celo Avstrijo in vendar tudi sreča, kajti pokazalo se je precej po dokončani vojski, kako neumna, nemarna, sebična in nesposobna je bila klerikalna državna vlada. Pekalo se je, da so klerikalni, visoko-stojedi možje v kristjanski ljubezni 111.000.000 goldinarjev državnih denarjev v svoje žepo vteknilni, vojake pa s praznim trebuhom v boj poslali. Pekalo se je pa tudi, da se verni farški pristaši bolj zapora bojijo, kakor pekla; kajti prvi kričnik, maršal baron pl. Eynatten, se je 7. marca 1860 sam umoril in enako je naredil tudi drugi kričnik, bankin ravnatelj Robert. Tisti pa, ki so manj poneverili, kakor nekateri trgovci in oskrbovalci za vojake, so pa šli rajši k jetničarju, kakor pa k vrvarju, da bi si kupili vrv za vrat. Tukaj se je prav prikazala duhovska zmožnost vladanja in duhovska ljubezen do mile domovine in do svojega bližnjega. Tako rešujejo priliznjene farške suknje labkovernega kmeta v vseh nadlogah. Kmet, ali imaš ušesa? Kmet, ali imaš oči?

Iz Srej pri Šinči vesi. Dragi Štajerc, iz našega kraja se nikdar nisi kaj poročal, zato ti zdaj nekaj novega sporočim. „Mir“ je vabil v 2. številki na neko slovensko veselico v gostilni g. Hibernika v Srejah. Prišlo jih je veliko število k veselicu, ali vsi so bili opeharjeni, ker odbor za veselico je ljudi prej povabil, ko so imeli dovoljenje za igro. Vsak je vprašal, kdaj bo začtek, ko ga dolgo ni bilo. Človek se od teh naših k. rikalcov res ne nauči drugo kakor piti, lagati in pretepati se. Ko je nekemu mežnerju iz Kostanj pivo preveč živce razburilo, začel je psovati, ko so neki fantje peli nemško pesem. Gostilničarju seveda tudi ni ugajalo, da se je pela nemška pesem, ali tukaj ga vprašamo, zakaj pa ima na hiši nemški napis „Gasthaus“, če je pri njem prepovedano nemški govoriti in nemški peti? Toraj proč nemškim napisom in Nemci ne bodo take gostilne obiskovali, ali kakšen boš potem imel dobiček, ti narodniški gostilničar? Neki mlečnozobnik, ki se je preveč napisil pri tistih ženskali, ki imajo može v Ameriki, je tudi misil s svojo slabo pametjo svet obračati. O ti revna sreška stvar, poglej le okoli sebe, kako tičiš v blatu gor do vratu, zapiši si debelo za ušesa, da mi ne potrebujemo, da nasslepar uči čednosti, nečistnik ne-dolžnosti in far cistosti.

Najnovejše politične vesti.

Avstrija in Srbija. Dne 19. februarja so se

srbski ministri posvetovali o zahtevi avstro-ogrsko države, naj se spremeta točki 1 in 2 v srbsko-bolgarski trgovinski pogodbi. Srbska vlada je naposled ugodila zahtevi naše vlade, seveda s tem pogojem, ako bo s tem zadovoljna tudi bolgarska vlada. Potem takem bi kmalu zavladale med našo državo in Srbijo zopet stare prijazne sosedske razmere.

Ogerske zadeve. Kakor smo že poročali, cesar ni ugodil madjarskim pretiranim zahtevam zaradi madjarskega komanda, in due 19. februarje kraljevi komisar general Nyiri razpustil ogrski parlament. V zanaprej se bo vladalo pod vojaškimi bajoneti in policijskimi sabljami. Parlament je s silo razgnalo vojaštvo. Ko se je prečitalo cesarjevo pismo (Madjari imajo za se samo kralja, ne cesarja), da je parlament razpuščen, niso hoteli poslanci oditi. Nato sta prisla v zbornico dva polkovnika z honvedi in poslance s silo iztrirala iz zbornice. Preteklo sotočbo so po budapeštanskih ulicah trije fantje nosili velike slike nemškega princa Eitela, ki je brat prajzovskega prestolaaslednika in se je že večkrat govorilo o njem, da si ga nekateri Madjari želijo za kralja. Fantje, noseči slike, niso hoteli povedati, kdo jih je za tako demonstracijo najel. Na Ogrskem je potem takem položaj nevaren. Absolutizem je tam zavladal v svoji najostrejši obliki. Vojaki iz tostranske drž. polovice so pripravljeni na odhod na Ogrsko, da tam vzdržujejo red. Seveda o kaki vojski ni govorila. Načesar so tu pokazali nenavadno politično modrost, ker so ustavili vladnim komisarjem t. j. svojim začasnim namestnikom — generalu Nyirciju, prvi ogerski minister je tudi general grof Fejervary, ki gotovo ostaneta zvest svojemu vrhovnemu vojnemu poveljniku.

Državni zbor. Dne 15. februarja se je v drngem in tretjem branju sprejela predloga o vojaških novinch. Na to so imeli poslanci tri dni počitnice. V seji dne 19. februarja so nemški poslanci zahtevali pojasnila o ogerskih razmerah. Poslane dr. Ellnenbogen (soc. demokrat) je ostro napadal nasprotnike novega volilnega reda ter pozivjal veleposestnike, Poljake in vjenecemce, naj se združijo s soc. demokrati za volilno preosnovno. Dne 20. februarja je ministerski predsednik baron Gautsch govoril o razmerah na Ogrskem. Rekel je, da ostane skupna armada in nemško komando. Ni povedal nič pomembljivega, le to je vedno trdil, da moramo ostati na medsebojni pogodbi z Madjari iz leta 1867. Potem se je razpravljalo o ministrovem govoru, in pri tem so vse stranke povedarjale, da se mora razmerje do onostranske drž. polovice na novo uravnati. Dne 21. februarja se je sprejela postava o društvinah z omejenim jamstvom v drugem in tretjem branju. Dne 22. februarja so se rešile trgovinske pogodbe z laško, belgijsko in rusko državo. Dne 23. februarja je bil zgodovinski dan, ko je vlada predložila drž. zboru osnovo o novem volilnem redu. Vlada je zbornici predložila pet zakonskih načrtov, ki se tičejo preosnovne sedaj obstoječe zbornice, in sicer zakonski načrt, s katerim se spremene § 1, 6, 7 in 16 temeljnega zakona o drž. zastopstvu, zakonski načrt o volitvi poslancev z novim državnozborskim volilnim redom, načrt zakona o kazenskopravnih določbah v zaščito volilne svobode in zakonski načrt, s katerim se spreminja državnozborski poslovnik. Zdaj imajo poslanci do 6. sušča zopet počitnice.

Spodnještajerske stvari.

Solskim otrokom v prid. je „kmetijsko društvo“ iz Vel. nedelje dne 11. februarja priredilo izborno uspelo veselico, preko 100 K se je nabralo v prid domačih ubogih nenečev. V imenu obdarovanih otrok izrekamo tu cenj. prirediteljem, predvsem gg. oskrbniku Flucherju, A. Miklnu in g. Škvorce najiskrenjež zahvalju za njih požrtvovalnost. Vse je bilo navzoče, tudi č. g. župnik so nas počastili z obiskom, le „previšeni“ g. katehet je pokazal, da ne mara ne nas, ne ubogih otrok!

Prefigrani župnik. Župnik Kotnik iz Olimja je v Kozjem tožil nekega moža, ki je nekoč, ko je k njemu prišel po krstni list, izjavil: „To pa je že malo žalostno, da vi tukaj v Olimju imate samo sovraštvo.“ Okrožno sodišče v Celju je dotičnega moža oprostilo in žagni gospod mora plačati povrh ne majhne sodnijske stroške.

Izgledna občina je bila baje Zg. Pulskava, dokler je se bila v klerikalnih rokah. Ne delalo se je nič, ali v letnem proračunu za vsako leto stoji: za 12 kronte (črnile), za 12 K papirja. Ja, ja, znati se mora!

Slavni rojak. Zdaj nam bo celi svet zavidal in fadoval, da je en naših ljudi iztuhral novo sorto pulfra. Ta srečni človek se piše Konrad Supan iz Sv. Martina pod Vurb. h. št. 11 in tisti pulfer se rabi proti toči in nevihti. Zglašajo pa naj se samo „brumni“ ljudje, ki verujejo v čudež, pošasti in strašila; takim omenjeni izumitelj svojo skrnost razodene za 10 kront, niti vinar manj! Pred njegovim pulfrom zbeže vse peklenko pošasti, ki se skrivajo v meglah in napravljajo točo. Mi smo lahko ponosni na svojega rojaka!

Zloraba uradne oblasti. Sodnijski sluga Martin Drobnič v Slov. Gradiču je prejel pri Sv. Miklavžu za sodnijo 446 K 31 v ali jih ni odraljal. Celjsko sodišče ga je zato obsojilo na 8 mesecev težke ječe.

Pazite na otroke! 13 letni šoštarski dečko Franc Pušnik v Marenberku si je igral z nabasanim revolverjem. Samokres je sprožil in krogla je zadela poleg stojčega njegovega 5letnega bratca Lojzeka, katerega so nevarno ranjenega prepeljali v bolnišnico.

Požarno brambo smo si ustanovili v Hotiniji vesi ter izvolili za načelnika naprednega Žigarta. Naš debeluhasti klerikalni krčmar je sam sanjal o tej časti, ali — izpodletelo mu je!

Naprednjaki, pozor! Novi kranjski pankrček se preveč repenči proti našemu listu in naši stranki, seveda se pri tem zanaša, da pred ljubljanskim sodiščem je proti nam vedno na varnem. A ta list se tiska v tiskarni D. Hribarja v Ljubljani, ki ima zraven tudi tovarno na razno pletenino ter te robe največ razpeča po spodnještajerskih štacunah pri naših somišljenikih. Torej, naprednjaki, pozor, veste, kaj je vaša dolžnost!

Tatvina. Dne 12. februarja so neznani zlikovci kmetu Požegarju v Cogetincih ukradli lepega dvoletnega junca.

Letošnji nabori (Štelunge) na Sp. Štajerskem bodo v okrajih Maribor (mesto) dne 23. in 24. aprila; Maribor (okolica) 17., 18., 19., 20. in 21. aprila; Slov. Bistrica 25., 26. in 27. aprila; Sv. Lenart v Slov. gor. 28. in 30.; Konjice 1., 2. in 3. sušca; Gornja Radgona 5. in 6. sušca; Ljutomer 7. in 8. sušca; Ormož 9. in 10. sušca; Ptuj (mesto) 12. sušca; Ptuj (okolica) 13., 14., 15., 16. in 17. sušca; Rogatec 22. in 23. sušca; Smarje pri Jelšah 20. in 21. sušca; Laško 30. in 31. sušca; Celje (mesto) 29. sušca; Celje (okolica) 24., 26., 27. in 28. sušca; Brežice 4. in 5. aprila; Kozje 9., 10. in 11. aprila; Sevnica 2. in 3. aprila; Vrancska 17. in 18. aprila; Mozirje 20. in 21. aprila; Slovenjigradec 25. in 26. aprila; Marenberk 28. in 30. aprila.

Zmagaj pravice. Dne 19. februarja je c. kr. namestništvo razpustilo obč. zastop v Šoštanju ter imenovalo g. Ferd. Zoffala vladnim komisarjem. Prvaki so že 2 leti nepostavno vladali in sleparili, zdaj jim je konečno vendar odklenkalo!

„Žegnani škedenj.“ Tako se imenuje v raihenburški fari neki škedenj v Stolovniku, ker je tam pred kratkim neki kaplan „spovedoval“ neko kmečko ženo. Kapelan je bil ravnotak, zavoj tega prestavljen. Pa čujte, zapeljana žena je pristna Štajerčanka — torej ima kaplan tem hujši greh na vesti.

V premislek. Vsem tistim, ki so v prvaških in klerikih cunjah, posebno v kranjskem pankrtu, s katerim polemizirati bomo v prihodnje šteli pod našo čast, tako nesramno napadali velezaslužne može naše stranke, naj si jo tisti ali kmet, uradnik, ali trgovac ali obrtnik, odgovarjam v kratkem samo sledče: Vsi ti nesramni napadi podle, zagrizeni fakinaže so le nam v prid, ker pošten človek, kateremu niso vse te razmere znane, z gnušom in ogroženjem obsoja tako nizkotno in lopovsko očitanje in postane nehoté naš somišljenik. Z lumi, tatovi in obrekovalci se mi ne spuščamo v razpravo, danes pa le enkrat za vselej izjavljamo tole: Za slovensko ljudstvo to počenjanje fihposa, pankrta in žabe nikakor ni v čast, kajti svet strmi, kaka pisava prihaja iz peresa slovenskega naroda. In temu načinu je

naklonjen, žalibog, tudi veliki del duhovščine, katera mirno gleda in velikokrat še sama dosti pripomaga, da se nesramno in neopravičeno blatijo pošteni in velezaslužni može po klerikalno-prvaških cunjah in to samo zato, ker so slučajno druge narodnosti. Da se pa v prvi vrsti ravno na g. Orniga te grdoobje in lopovščine izlivajo, je tem bolj žalostno, predzrno in nesramno, ker ravno ta gošpod in njegova cela družina je strogo verskega katoliškega prepričanja in izglednega obnašanja in ravno v tej hiši in v tej rodbini je za siromake tako iz dežele kakor iz mesta vselej odprtia radodarna, usmiljena roka, da jim dobrote deli. In to vam, vi podli napadaci na čast velezaslužnega može, lahko izpriča mestna duhovščina, na čelu sam prečastiti gosp. prošt, ki g. Orniga in njegovo družino dobro pozna in jo tudi spoštuje in čista. Ali se tedaj ne sramujete, delavnega može, ki ga sovražite samo zavoljo njegove narodnosti, tako podloži zaničevati in sovražiti? In vse to na krščanski prvaški podlagi! Zakaj peša vera? Kam plove?

Ptujski okr. zastop. Kakor smo svoje dni poročali, je dne 19. dec. p. l. imel ptujski okr. zastop občno zborovanje, na katerem se je na predlog velevažnega načelnika ptujskega okraja, g. Orniga, sklenila važna točka v korist domačih živinorejcov. Že dolgo let sem kupuje ptujski okraj s posredovanjem štajerske kmetijske družbe bike marjahoferskega (bele), v zadnjih 3–4 letih pa tudi pincgavškega plemena (rdeči šeke). Vsako leto se je kupilo 5–9 marjahoferskih (belih) in 3–4 pincgavških bikov (rdeči šeke), kar je seveda za tako velikanski okraj, kakor je ptujski, ki šteje 79 političnih občin, tako malo. Da se pri nas povzdigne govor, v to je neobhodno potrebno več dobrejih plemenskih bikov. Živinoreja daje kmetu dandanes najboljši prislužek. Zato je odbor ptujskega okraja sklenil obrniti se na občni zbor, na katerem naj se v proračun za l. 1906 določi in dovoli za 20.000 K nakup pincgavške plemenske bike t. j. rdeči šeke. Pincgavško pleme je v Avstriji na najboljšem glasu, v svetovnem prometu to pleme največ velja in kmet s tem plemenom doseže najvišjo ceno — zato je občni zbor po marljivem posvetovanju z merodajnimi živinorejci prišel do sklepa, da je za ptujski okraj pincgavško pleme rdeči šeke edino zanesljivo in priporočeno ter zahtevano sveto dovolj. Vsled tega se je okrajni odbor obrnil naravnost na veleposestnike in gospodarske zadruge v Pincgavi, ki rede tista plemena in odgovorilo se je ugodno, tako da je zagotovljeno, da bodo v kratkem času vse občine ptujskega okraja imele čistokrvne in lepe plemenske bike.

In zdaj, razvidni kmet, ki se pečaš z živinorejo ali z živino barantaš, povej ti sam, katero pleme ima večjo ceno in vrednost, marjahofersko ali pincgavško? Odgovor je eden, da se namreč pincgavško pleme širom sveta najbolje čisa in plačuje. Zato tudi ta predlog in sklep našega velezaslužnega g. načelnika vsak pameten kmet z veseljem pozdravlja, samo zagrizeni prvaki in hinavski klerikalci, ki nimajo o živinoreji niti pojma, po svojih umazanih listih civilijo in šuntajo ljudstvo proti tako koristnemu sklepu. Okrajni odbor je vprašal vse občine ptujskega okraja, naj izjavijo, katero pleme jim najbolj ugaja in iz 79 občin se je 72 izjavilo za rdeče šeke in le pet za belo pleme. Zato so vse ti napadi podli, farizejski, neopravičeni in pravicoljben človek lahko spozna da taka hujskaria izvira le iz gole mržnje, ježe in nevoščljivosti do novega okr. zastopa in to seveda samo zato, ker je v naprednih rokah in deluje v prid in korist kmata-trpina. Sramujte se, podli tepeci, da vam nobeno sredstvo ni preumazano, nobena prilika vam ni neuverstna, može, ki se toli bori in dela in trudi za korist v gospodarski razcvit svojega okraja, ki celo lastno podjetje zamuja, samo da pomaga kmetu, da tistega velezaslužnega može pred javnostjo toli blatite, ponižujete in zaničujete. Sram vas bodi! Gospoda načelnika pa naj le to tolazi ob teh in drugih neopravičenih napadih, da je vse pametno kmečko ljudstvo z delovanjem okr. ptujskega zastopa popolnoma zadovoljno. Mi pa klicemo okr. zastopu: „Le tako neuversteno naprej!“

Klerikalna omika! Dne 4. februarja je Fr. Landvafer iz hajdinske fare v ptujski gostilni pri Melibolnici napadel nekega starega može, ko je to omo potegnil iz žepa nemško škatljico vžigalic ter s dovo hotel zapaliti fajfo. Fihpos, žaba in hajdinski oprokaplanče, to so sadovi vašega hujskanja.

Klerikalni petelin. Ivan Novak v Gornjem znam Volovleku povsod blati in psuje „Štajerca“. Še več tujemo, naj se to revče raje briga za svoj pose ter ne vtika svojega ne preveč inteligenčnega 44 nosa v reči, ki ga prav nič ne brigajo, drugade je g te poklicemo pred ptujsko sodnijo.

Graf Gleispach, predsednik graškega nadškofije dišča, kako značajen in pravičen uradnik, je pred 22. februarja t. l. umrl v Gradcu vsled srčne statice kapi.

Dr. Grossmann iz Ljutomerja, prvaški dohodnik, ki je bil pred kratkim obsojen na 300 K kazni kemične rekurzije in poteklome razsodbo ljutomerškega sodišča. Zdaj mora „naš ljubi prijatelj“ z žalostnim srcem dati sneg česar ni pričakoval. Ali se bo zdaj g. Grossmann spomemoval?

Erde

Koroške vesti.

Zvez

Cerkveni ključarji strajkajo pri Sv. Lenartu v Runtah na Koroškem. Nihče tam noče prevzeti ž te časti. Plajberški župnik pa dотle noče mesto n vati, dokler ne bo ključarjev.

Spirit se je užgal v kleti trgovca Lešnika more v Celovcu. Njegov hlapec je šel s svečo preblagovati k sodu, ko je pretakal ta spirit. Pri tem je dobil hlapec take opeklne po životu, da bi mu težko ozdravel.

Smrt od ozeblja. Petru Nicklu v Strmci na Koroškem je zmrznilo šest prstov, da so mu jenje morali odrezati. Pri tem se mu je pa kri zrekla strupila in mož je umrl v neznanskih bolečinah.

Ponesrečil se je dne 18. februarja 17 letnega hlapca v občini Sv. Kri. Tisti dan je peljal mesec sanjah gnoj, a na strmi poti se je zvrnil 100 m jen globoko v prepad. V pol uri je siromak umrl se pri velikih bolečinah.

Na zastrujljenju krvi je umrl pri Sv. Peterjanu na Koroškem neki hlapec, ker ga je konč s kopitom udaril.

Roj

Razne stvari.

posve

Velikanski štrajk. Rudokopi v Ameriki na za meravajo s prvim aprilom t. l. vstopiti v štrajk na kaskršnega dozdaj še ni bilo v Ameriki. Štrajkencu kujocih bo 550.000 in za ta slučaj imajo njego pripravljeni fond 15.000.000 K. Obrtnija bo pogleda tem budo poškodovana.

Mrlja na potovanju. Pet tednov je vozake mrlja neki žezešniški voz po nemških probahnad Dne 9. januarja t. l. se je namreč krčma v Folland iz Draždan med vožnjo zaprl v oddelje dlovoza, zgrnil okno ter se obesil. Še le sedaj silej s silo odprli voz ter našli mrlja.

Iz šole. Katehet vpraša učenca: „Kje je bila vrojen naš Izvelicar?“ Ker ne dobi odgovora, moč pomaga: V B. B. P. P. Zdaj se zadore dečki glede rekoč: „V Pohorju!“ — Katehet: No Francelje povej mi, kako dolgo sta bila Adam in Eva tiskani raju? Francelj: „Dokler niso bila jabolka zrela.“

Ponarejen srebrn denar. Preteklo leto je po več mestih v Avstriji prišlo mnogo ponarebne denarjev v promet. Oblasti so zaprle takor kaznovale več oseb, ki so pa bile le razširjene valci tega denarja, med tem ko izdelovalce nemški zdaj ni mogoče dobiti. Razpisuje se svota 100.10 g tistemu, ki bi pomagal, da se pride storilcem majo na sled.

Viljem II., nemški cesar, je 27. februarja botrek obhajal srebrno poroko. K tisti svečanosti se jadar odpeljalo odposlanstvo 34. pešpolka in 7. h u modarskega polka, katerih častni lastnik je nemški cesar.

Poneverjenje. Z Dunaja je pobegnil hisčar posestnik H. Mayer, ki je poneveril dragocenostihor za 160 tisoč kron.

Potres je v preteklih dneh hudo razsajal počudju na južni Ameriki. Veliko ljudi je ubitih in hiš po dritih. Tudi na Ruskem je potres ravnokar na gradi pravil veliko škode.

Zanimiva pravda se je vršila dne 20. februarja v Gradcu. Dekla Ana Fink je tožila zdravnika v mestni graški bolnišnici, dr. Jurinko, z ujetih 20.000 K odškodnine, ker ji je zrezal z bedrestem